Ч. 8 Второкъ 12 (24) сѣчня 1893. Рôкъ III.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додатокъ до „Ґазеты Львôвскои".

Выходить у Львовѣ що дня (крôмъ недѣль и гр. кат. святъ) о 5-ôй годинѣ по полудни.

Адміністрація: улиця Чарнецкого ч. 8.

Редакція: ул. Францісканьска ч. 10, дверѣ 10.

Письма приймають ся лишь франкованѣ.

Рекламаціи неопечатанѣ вôльнѣ вôдъ порта. Рукописи не звертають ся.

Передплата у Львовѣ въ Адміністраціи „Ґазеты Львôвскои" и въ ц. к. Староствахъ на провинціи:
на цѣлый рôкъ 2 зр. 40 к.
на пôвъ року 1 зр. 20 к.
на чверть року — 60 к.
мѣсячно . . — 20 к.
Поодиноке число 1 к.

Зъ почтовою пересылкою:
на цѣлый рôкъ 5 зр. 40 к.
на пôвъ року 2 зр. 70 к.
на чверть року 1 зр. 35 к.
мѣсячно . . — 45 к.
Поодиноке число 3 к.

Помиренє короля Миляна зъ королевою Наталією.

Цѣкаву вôдъ взглядомъ суспôльнымъ и политичнымъ вѣсть рознѣсъ сими днями телеґрафъ по всѣй Европѣ. Ото бувшій сербскій король Милянъ помиривъ ся зъ своєю жѣнкою, королевою Наталією. Коли собѣ пригадаємо все то, що передъ кôлькома роками дѣяло ся на сербскôмъ дворѣ, коли пригадаємо собѣ, якъ то теперѣшного сербского короля на приказъ его батька розлучено силою зъ его матерію въ Вісбаденѣ, а дальше всѣ тѣ скандалы, про якѣ широко розписувала ся вся праса европейска, абдикацію короля Миляна а наконецъ брутальне прогнанє королевои-матери зъ Бѣлграду и Сербіѣ, — то мимо волѣ мусимо признати, що теперѣшне помиренє стало ся великою несподѣванкою для всего свѣта политичного и що значѣнє его може бути въ наслѣдкахъ великои ваги.

Що стало ся причиною помиреня сихъ двохъ людей, що доси такъ зъ цѣлои душѣ ненавидѣли ся; хто довѣвъ до того помиреня, чи дѣйстно царь, якъ то кажуть, чи може обоє супруги самѣ вразумили ся? — того годѣ нинѣ знати, позаякъ о тôмъ нема ще точныхъ вѣстей, звѣстнѣ лишь деякѣ епізоды изъ найновѣйшои змѣны въ родинѣ пануючои сербскои династіѣ. Такъ доносять зъ Бѣлграду, що якась придворна дама королевои Наталіѣ написала до своеи приятельки, що король Милянъ вôдвѣдавъ въ Біяррицъ свою давну жѣнку на самъ Новый рôкъ пôсля старого стилю и помиривъ ся зъ нею; обоє супруги згодили ся на то, щобы зô взгляду на будучнôсть свого сына залишити всяке ворогованє противъ себе. Зъ тои вѣсти можна бы вносити, що першій крокъ вышшовъ вôдъ короля Миляна. Розказують, що була то дуже зворушаюча сцена, коли обоє супруги стрѣтили ся першій разъ по такъ довгôй розлуцѣ и такъ завзятôмъ ворогованю противъ себе. Король Милянъ мавъ бути дуже блѣдый а королева Наталія довго не могла стямити ся изъ зворушеня, ажь наконецъ згодила ся на предложенє свого давного мужа. Pest. Lloyd доносить знову, що сербскій король Александеръ дôставъ дня 19 с. м. вôдъ свого батька зъ Парижа таку депешу: „Я помиривъ ся зъ твоєю матерію. Милянъ". Король Александеръ вôдповѣвъ на то заразъ: „Твоя депеша глубоко мене тронула. Нинѣшный день єсть найвеселѣйшій въ моѣмъ житю. Стискаю тебе и прошу, устисни вôдъ мене мою матѣрь. Александеръ". — Отъ и найважнѣйшій вѣсти, якѣ дôстали ся доси о сѣмъ помиреню до публичнои вѣдомости.

Въ справѣ сѣй пише Fremdenblatt: „Вôдъ однои сербскои личности, котра знає такъ само добре вôдносины въ Сербіи, якъ и исторію розводу бувшои сербскои пары королевскои одержали мы зô взгляду на наступивше помиренє такѣ поясненя: Коли вѣсть, яка теперь розбѣгла ся, покаже ся дѣйстно правдивою, а ледви чи можна ще о нѣй сумнѣвати ся, то буде се якъ для Сербіѣ такъ и для короля Александра важный и въ своихъ наслѣдкахъ великои ваги крокъ. Я думаю, що могла бути лишь одна обставина, котра спонукала обохъ супругôвъ королевскихъ призабути на довголѣтный гнѣвъ. Въ серпни слѣдуючого року дôйде, бачите, король Александеръ до своеи повнолѣтности а зъ нею закôнчить ся й дѣяльнôсть реґентôвъ. Позаякъ король вôдъ тои поры буде самостôйно управляти державою, то було се на всякій случай великои ваги для династіѣ въ Сербіи, що закôнчило ся разъ то особисте ворогованє, котре затроювало цѣле публичне житє въ Сербіи. Поки що незвѣстно ще, чи то царь довѣвъ до того помиреня, чи почипъ до него давъ таки самъ король Милянъ. Королева Наталія проживала вôдъ часу свого розводу постôйно въ Біяррицѣ, де казала побудувати собѣ віллю. Я знаю королеву дуже добре и можу вамъ лишь сказати, що поглядъ, будьто бы королева мѣшала ся чинно до политики, не вôдповѣдає фактамъ. Але она любить свого сына-одинака такъ дуже, що певно зъ радостію згодить ся на помиренє, скоро то лишь скрѣпить становище короля Александра. — Та сама личнôсть — каже згадана ґазета дальше — подала намъ ще отсѣ даты що до самого розводу: Пôзною осенею въ 1888 р., по звѣстныхъ подѣяхъ въ Вісбаденѣ, коли то королева Наталія мусѣла выдати свого сына репрезентантови сербского правительства, проголосивъ митрополитъ Теодозій розвôдъ обохъ супругôвъ. Въ мартѣ 1889 р. зрѣкъ ся король Милянъ сербского престола а въ минувшôмъ роцѣ зрѣкъся и приналежности до сербскои державы. Въ ту пору ухвалила й скупштина постанову, що якъ король Милянъ такъ и королева Наталія не смѣють нѣколи ступити на сербску землю. Колижь теперь помиренє дѣйстно наступило, то й скупштина скасує свою тогдѣшну постанову та позволить королевскôй парѣ проживати знову въ Сербіи."

Цѣкавѣ замѣтки до сего помиреня робить Pest. Lloyd, котрый такъ каже: Коли тутъ не грали ролю якѣсь позаднѣ гадки, коли се помиренє служить иншимъ, еґоистичнымъ цѣлямъ, то лѣпше, щобы не було до него прийшло; новый выбухъ роздору може бôльше пошкодити повагѣ короны, якъ могло помиренє помочи. Колижь обѣ стороны честно хотять сполучити ся и роблять собѣ уступки, то й нема обавы, що помиреній зъ вдячности за то для царя станутъ ся орудіємъ россійскои политики и интриґи, бо лишь щастє ихъ дитины и добро Сербіи були провôдною гадкою ихъ дѣланя. Але треба великои быстроумности, щобы промавля-

---

3)

Божій часъ.

Оповѣданє зъ недавнои минувшости

Написавъ Т. Кудриньскій.

(Дальше.)

Справдѣ, въ селѣ зъ дорослыхъ майже нѣкого не було, хиба хорѣ и старцѣ, котрымъ ноги не служили. Всѣ прочѣ поховались. Хто не змôгъ скрыти ся при першôмъ звуцѣ дзвôнка, той, почувши голосъ справника, спѣшивъ чимскорше сховати ся, куды очи несли: бабы — въ огороды, въ коноплѣ, у фасолю, чоловѣки — въ сѣно, въ поля.

Справникъ розлютивъ ся, але здержавъ ся.... Дѣдъ стоявъ передъ нимъ просто якъ воякъ.

— Слухай! — крикнувъ справникъ. — Все те забрати менѣ сейчасъ! Хорыхъ въ тôй хвили перенести до дому и тамъ лѣчити. Нехай нѣхто не осмѣлить ся саджати ихъ у воду! Такъ скажи старостѣ! Коли того не зробить, я вамъ покажу! — Справникъ пôдпѣсъ кулакъ пôдъ самъ нôсъ дѣда. — За два днѣ я буду тутъ знову, щобы менѣ все було зроблено!

— Добре, — вôдповѣвъ дѣдъ покорно — не погубѣть лишь, вашои милости просимъ.

Справникъ зъ докторомъ вôдвѣдали на короткій часъ паньскій дворъ и поѣхали дальше. Небавомъ вийшовъ вôдъ пана приказъ, перенести хорыхъ у стару баню, що стояла за дѣдичевымъ садомъ, и лѣчити якимись каплями, котрѣ докторъ оставивъ у пана. Той приказъ не найшовъ впрочôмъ у селянъ довѣрія. Селяне не довѣряли нѣ начальству, нѣ панамъ.

Коли дзвоникъ затихъ далеко за селомъ, у ставу зôбрались селяне.

— Ну, що казавъ капитанъ-справникъ?

Дѣдъ повторивъ приказъ.

— Се дуже кепско — сказали селяне. — Певне послѣдный часъ намъ настає. Кара божа тай годѣ.

Селяне лякались дуже свого суворого справника. — „Богъ помилує за грѣхъ — казали они — а начальство не помилує; значить, треба покорить ся." — Такъ они й зробили. Почорнѣвшихъ хорыхъ выняли зъ освяченои воды, одѣли, напоѣли сильною горѣвкою и позаносили до домôвъ. Всѣ они тогожь дня и померли.

— ...Отъ того, що зъ воды повыймали.... Нехай бы оставались, можебъ и одужали — говорили Холупôвцѣ.

V.

Місія дѣда Нечипайла скôнчилась. Вôнъ бувъ безрôльнымъ комôрникомъ и свого господарства не мавъ. Пôдчасъ жнивъ его звычайно наймали сидѣти на „вышницѣ-коловоротку", т. є. у выѣздныхъ ворôтъ села, и слѣдити, щобы свинѣ, гуси и худоба не ходили въ поле. Але теперь уже майже все було зôбране зъ поля и дѣдуся не потребували.

— Куды-жь се менѣ ити теперь? — думавъ дѣдъ: нѣ хаты, нѣ роднѣ.... Люде не приймуть, бо холера. Та й страшно мѣжь людьми.... Хиба до кума Данила? Нехай и такъ.... пôду.

Забравъ дѣдъ свôй невеличкій добутокъ и пôшовъ за село въ пасѣку до Данила, котрого дѣдъ зъ приязни называвъ все кумомъ.

Въ дорозѣ занимали дѣда бôльше всього приказы капитана-справника.

— Якъ се воно такъ — дивно? Вода здасть ся освячена — и не можно.... Пôпъ — одне, начальство — друге. И щожь воно шкодить? Вода чистая, здоровая, теплесенька и освячена.... и „нехай нѣхто не осмѣлить ся!..." Нѣ, тутъ щось.... нема тутъ ладу, якъ той казавъ.

Пасѣчникъ Данило живъ за селомъ у своѣй глухôй пасѣцѣ и вже по обѣдѣ дрѣмавъ, коли до него прийшовъ Нечипайло.

— Добры-вечѣръ!

— Добре здорове! Що на селѣ чувати? — спытавъ Данило.

— Одне кепске! Пріѣзджавъ капитанъ-

ти за повною щиростію сего зближеня... Ануж король Милянъ, котрому нещастило ся при грѣ въ карты, вôдкрывъ ще якiсь батькôвскiй права, котрî въ згодѣ зъ жѣнкою и сыномъ дались бы промѣняти на срѣбло? Ануж королева Наталія въ помиреню зъ мужемъ знайшла способъ, которого давно шукала, щобы пôмстити ся на тыхъ, що еѣ прогнали? Трудно припустити, щобы такі двѣ пристрастнî натуры, що такъ себе ненавидѣли, простили собѣ и забули на все. Чи середъ такихъ обставинъ не зможе перша лѣпша нагода перевернути найлѣпшiй намѣреня до горы ногами.

Справы парляментарнî.

Въ комісіи буджетовôй пôдчасъ дискусіѣ надъ титуломъ „школы середнî", зажадавъ референтъ Б е р ъ полѣпшеня положеня матеріяльного суплентôвъ и лѣпшого вывѣнованя профессорôвъ новочасныхъ языкôвъ. — Пос. К а й ц л ь домагавъ ся взагалѣ полѣпшеня долѣ учителѣвъ школъ середныхъ. — Пос. К о в л о в с к і й домагавъ ся увзгляднeня предложеня галицкого Сойму що до реорґанізаціѣ реальныхъ школъ. — Пос. Р о м а н ч у к ъ домагавъ ся скорои перемѣны рускихъ паралельокъ въ Перемышли и Коломыи на самостôйнî рускî гімназіи.

Въ Колѣ польскôмъ подавъ пос. Вайґель до вѣдомости, що яко предсѣдатель комісіѣ промисловои хоче поставити въ парляментѣ внесене, щобы ту комісію розвязати, бо богато членôвъ не приходить на засѣданє комісіѣ и длятого не можна нѣчого ухвалити. Ухвалено, щобы пос. Вайґель на разѣ не ставивъ такого внесеня. — На внесенє пос. Рутовского ухвалено выслати депутацію зложену зъ пос. Рутовского, Поповского и Хшановского, до міністра Вельзерсгаймба, щобы доставу для войска роздано ще пôдчасъ зимы межи промысловцѣвъ и тымъ бодай въ части зараджено нуждѣ.

До комісіѣ парляментарнои выбрано послôвъ: Яворского, Бѣного, Абрагамовича, Голуховского и Мадейского а вôдтакъ приступлено до нарады надъ буджетомъ міністерства торговлѣ. — Пос. Голуховскій жалувавъ ся, що на зелѣзницяхъ державныхъ пôдскочила тарифа для збôжа и муки на Подôлю о 7 процентъ, а для оковиты о 20 процентъ. — Пос. Рошковскій домагавъ ся, щобы урядники маґістратôвъ мали на зелѣзницяхъ таку саму знижку цѣны ѣзды, що й урядники державнî. — Пос. Козловскій высказавъ обаву передъ маючою заключити ся угодою торговельною межи Нѣмеччиною а Россією и жадавъ щобы домагати ся удержавленя зелѣзниць Пôвнôчнои и полудневои. Пос. Гомпешь домагавъ ся, щобы для галицкихъ выробôвъ кошиковыхъ, котрî идуть ажь до Єгипту и Индій, були вôдповѣдно збудованî возы фрахтовî. Вôнъ жадавъ также, щобы урґовано будову зелѣзницѣ Розвадôвъ Перворскъ зъ бôчною лініею до Ряшева. — Пос. Левицкій домагавъ ся усуненя зъ урядôвъ почты телеґрафу и зелѣзниць языка нѣмецкого и заведеня языка польского та щобы неерарiяльнî уряды почтовî переняла держава на себе. — Остаточно ухвалено домагати ся нового двôрця для Львова и дирекцій зелѣзниць въ Перемышли и Саніславовѣ а знижки ѣзды лишь для урядникôвъ маґістратôвъ у Львовѣ и Краковѣ.

Переглядъ политичный.

Пôсля N. fr. Presse мають сими днями розпочати ся на ново переговоры правительства зъ проводирями партій въ справѣ утвореня бôльшости парляментарнои. Здає ся — додає згадана ґазета — що закимъ розпôчнуть ся тî переговоры, буде правительство переговорювати ще зъ проводирями ческихъ властителѣвъ бôльшои посѣлости, котрî зъ нагоды весѣля Архікн. Марґареты Софіѣ перебувають у Вѣдни.

Въ суботу передъ полуднемъ вôдбула ся ренунціяція (зреченє ся архікняжихъ правъ) Найдост. Архікняг. Марґариты Софіѣ, доньки Найдост. Архікн. Кароля Людвика, передъ Є. Вел. Цѣсаремъ въ присутности жениха, кн. Альбрехта Віртембергского. Вѣнчанє вôдбуде ся завтра.

Зъ нинѣшнымъ днемъ розпочали ся и въ Берлинѣ торжества двôрскі. Вôддає ся наймолодша сестра нѣмецкого цѣсаря княж. Марґарита за геского князя, а въ середу вôдбуде ся вѣнчанє. Торжество набере ще и трохи значѣня политичного тымъ, що до Берлина приѣде россійскій наслѣдникъ престола, котрый привезе для молодои богатî дарунки вôдъ царя.

Зъ Бѣлграду доносять, що король Милянъ умовивъ ся зъ королевою Наталією вже зовсѣмъ що до спôльного ихъ пожитя и поробивъ навѣть кроки у церковнои власти, щобы они на ново могли побрати ся. На вѣсть о тôмъ илюмiновано столицю а улицями переходивъ походъ зъ смолоскипами и зъ музикою. Передъ палатою короля и домомъ реґента Рістича зроблено велику овацію. Зъ компетентнои стороны завѣряють, що змѣна въ вôдношеню родичѣвъ сербского короля не змѣнить въ нѣчôмъ ихъ дотеперѣшного вôдношеня до краю.

Кн. Фердинандъ болгарскій выѣхавъ мабуть на оглядины; такъ бодай догадують ся вѣденьскî ґазеты, котрî кажуть, що не видко нѣякои иншои причины, задля котрои князь бувъ бы змушеный выбрати ся за границю. Кн. Фердинандъ перебуває вôдъ двохъ днѣвъ у Вѣдни и має зъ вôдси поѣхати до Монахова, де перебуває княжна Марія Иммакулята, найстарша донька бурбоньского князя Альфонса зъ Казерты. Єсть здогадъ, що князь Фердинандъ має заручити ся зъ тою княжною.

Новинки.

Львôвъ дня 23 сѣчня.

— Товариство рускихъ ремѣсникôвъ „Зоря" уряджує въ субогу дня 28 сѣчня у великôй сали „Народного Дому" вечерницѣ зъ танцями при участи музики „Гармоніи".

— Дръ Михайло Дорундякъ зложивъ вчера у Львовѣ испытъ адвокатскій и небавомъ отворить канцелярію.

— Село Березовицю малу, въ повѣтѣ збаражскôмъ, купивъ ґрафъ Николай Толстой вôдъ Альфреда Гараниха за 178 000 зр. Той новый дѣдичь давъ на тамошну церковь 100 зр. и также 100 зр. на латиньску каплицю, котру тамъ будувати намѣряють.

— На будову власного дому для „Зорѣ" зложили: Добродѣй, котрый не хоче, щобы имя єго було оповѣщене (на руки п. Дмитра Ковальского) 100 зр.; Т. Каштанюкъ 2 зр. 30 кр., о. Н. Хоркавый зъ Милошовичь 1 зр. — Вôдъ 20 грудня 1892 субскрибовано а взглядно зложено разомъ 1174 зр. 83 кр. — *В. Нагôрный* голова товариства.

— На доходъ будовы Дому Народного въ Стрыю дасть рускій стрыйскій кружокъ аматорскій, завязаный заходомъ п. Андроника Могильницкого, въ четверъ дня 26 с. м. въ сали готелю краковского драматичне представленє. Вôдогранî будуть 2 штучки: „Школярь на вандрôвцѣ" Анчица зъ музикою Вербицкого, и комедійка Балуцкого „О Юзю". Вже сама цѣль представленя заслугує на то, щобы стрыйска и околична публика

справникъ и повыймавъ зъ воды.... казавъ „най нѣхто не осмѣлить ся!" Теперь ходить чутка, що слабыхъ будуть брати до пана.

— Ой, не брешешь?!

— Щобъ менѣ бôльше тебе не бачити, якъ брешу.

Кумъ похитавъ головою.

— Недобрежь, коли такъ. До сеѣ поры хоть хто небудь выздоровѣвъ, а теперь — протягай ноги та скидай постолы [1]).

— А таки такъ, запевне; и я те скажу....

— Они замовкли.

— Отъ що, куме, — сказавъ дѣдъ — я за тымъ до тебе и прийшовъ, щобъ не жити у селѣ. Въ тебе тутъ за селомъ и помирать легче буде — вольнѣйшь.

— Е, дѣду, Богъ зна' що выдумали. Нехай Богъ крые....

— Ну, а вежь?! Хтожь єго може знати?!

— Не бôйтесь, дѣду. Ходѣть-но, я дещо хочу вамъ показати.

Кумъ повѣвъ дѣда по зарослôй стежинѣ въ конець пасѣки, де помѣжъ бурьяномъ стоявъ пустый улій. Кумъ отворивъ дверцѣ улія.

— Дивѣтесь-но, дѣду, сюды....

Дѣдъ присѣвъ и нагнувъ голову. Въ улію стояло кôлька фляшокъ.

— Горѣвка, чи що?

— Еге, горѣвка, але яка? Вгадайте-но.

— Гмъ.... а доправдѣ яка?

[1]) Пôсля повѣри полѣшукôвъ, въ постолахъ або чоботахъ грѣхъ умирати.

— Папенька.... чистый шпиритусъ. Тôлько те....

Кумъ приложивъ палець до губы.

— Невжежь? — усумнѣвъ ся дѣдъ, усмѣхаючись.

— Правда.

Дѣдъ ударивъ себе по бокахъ и слинку ликнувъ.

— А де доставъ?

— У пана въ коморѣ черезъ тихî дверѣ — вôдповѣвъ Данило пôвголосомъ. — Теперь, дѣду, моє слово таке: намъ нема чого боятись, бо я добре знаю, — сю штуку панъ для себе припасъ на случай холеры, але не вгадавъ, кому вона достанеть ся. Хе-хе-хе!

— Хе-хе! — вторувавъ дѣдъ — и очи єго заблестѣли вôдъ вдоволеня.

— А сѣдайте-но дѣдуню, выпемъ по єдненькôй, щобъ вона не боялась ся насъ, привыкала до мужицького горла.

— Ай куме! — сказавъ дѣдъ сѣдаючи и скидаючи шапку.

Они усѣли собѣ на прогалинѣ. Довкола нихъ рôсъ высокій бурянъ, якій буває у глухихъ садахъ. Кумъ выбравъ нарокомъ се мѣсце для безпечности. Выйняли фляшку.

— Але яка зелена, певне заморска...

— Звѣстно, не вôдъ холупского Ицка.

Выпили по однôй.

— Добра, лихо-ма...

— Добра... хе-хе... Ай куме! Зразу въ животѣ поздоровѣйшало.

— Отже, дѣду, такъ и памятайте, якъ борони Боже чого, то заразъ бѣжѣть до улія.. и пройде.

— А якъ не пройде?

— А якъ не пройде, то роздягайтесь та лѣзьте въ сю кропиву зъ будяками и качайтесь доти, поки не перестане. Мусить вôдôйти.

— Чижъ то може бути? — усумнѣвъ ся дѣдъ.

— Нѣ, безъ жарту, таки правда: вôдъ людей чувъ.

— Ай куме — бувалый чоловѣкъ ты! За твоє здорове!

Выпили по другôй.

— А чи то правда, куме,—аачавъ дѣдъ— що кажуть: въ Казимірцѣ люде не слабѣють нѣколи и холеры тамъ не може бути.

— Кажуть, що правда. А чому воно такъ, не знаю.

— Гмъ... и я не знаю... Дивно воно... А палий но ще!

Выпили третю.

— То кажешь, тамъ холеры не може бути? сказавъ дѣдъ, обтираючи рукавомъ губы.

— Еге...

— Гмъ... — замѣтивъ дѣдъ значучо, спозираючи на фляшку, а єго невѣра бôльшала въ мѣру выпитои горѣвки.

— Такъ, такъ! на все воля божа — сказавъ вôнъ и простягъ руку по четверту чарку...

(Конець буде.)

якъ найчисленѣйше зôбралась на нѣмъ и дала доказъ, що будова рôдной хаты ѣй не байдужна, но кажучи вже про товариску сторону. Тожь можна надѣятись що саля гетелю краковского въ четверъ буде биткомъ заповнена.

— **Товариство взаимнои помочи дякôвъ** станіславôвскои епархіѣ, остаюче пôдъ проводомъ крилошанина пароха о. Теодата Шанковского, розвиває ся добре и успѣло дотеперь зôбрати капіталъ 1.240 зр., а се на такъ короткій часъ истнованя зовсѣмъ гарна цифра. Товариство гадає взятись до збудованя дому, де бы могли мати помѣщенє кандидаты дякôвского ставу, котрѝ бы рôвночасно учили ся и ремесла въ тутешной промысловôй школѣ. Пожадане, щобы суспôльность руска пôдпомогла се товариство.

— **Холєра.** Орґанъ найвысшои рады санітарнои, Das österreichische Sanitätswesen, оголосивъ пôсля урядовыхъ даныхъ новне представленє выбуху, розширеня и побореня холеры въ Австро Угорщинѣ въ роцѣ 1892 въ картою, котра ясно доказує, що холєра иде въ своѣмъ походѣ майже выключно за бѣгомъ рѣкъ. До Австріи вôйшла пошесть на заходѣ Галичины Вислою а на всходѣ Збручемъ. Вандрôвка холеры черезъ Угорщину пішла за бѣгомъ Дунаю, вôдтакъ Тисы и иншихъ побôчныхъ рѣкъ. Въ дѣйстности выступила пошесть насампередъ у тыхъ осôбъ, що були занятѝ роботою на рѣцѣ, або при рѣкахъ, якъ у рыбакôвъ, личманôвъ, матрозôвъ и корабельныхъ робôтникôвъ. Зъ тымъ стоить въ звязи и той фактъ, що найперше занедужали особы, котрѝ мали до дѣла зъ средствами поживы, а то крамарѣ, кухарки, шинкарѣ и т. ин. Загальне число занедужань въ австрійскôй половинѣ державы выносить 214 осôбъ, зъ котрыхъ сомерло 125. Зъ того було въ Галичинѣ 207 занедужань и 119 случаѣвъ смерти, въ Австріи долѣшнôй 4 занедужаня и 3 случаѣ смерти, въ Стиріи 2 занедуженя и 2 случаѣ смерти, а въ Чехіи 1 занедуженє и 1 случай смерти. Справозданє пôдносить вôдтакъ велику вагу и доказану успѣшнôсть средствъ охоронныхъ та кôнчить надѣєю, що при евентуальнôмъ появленю холєры въ весною зумѣють нашѝ власти, о скôлько можна, обмежити грозу небезпечности,

— **На розширенє церкви въ Струсовѣ** — якъ до „Дѣла" пишуть зъ вôдтамъ — збирають ся фонды добровôльными датками. Сими днями честный Григорій Иванчукъ, мѣщанинъ въ Струсовѣ, жертвувавъ на ту цѣль тысячь зр. в. а. Видко, що ще не перевели ся богатѝ мѣщане, що привязанѝ до церкви люблять цѣлымъ серцемъ свой обрядъ. Коли за єго примѣромъ пôйдуть й другѝ, то небавомъ возьмемо ся до роботы. Самъ Григорій Иванчукъ признавъ, що має завдячити свôй достатокъ тверезости, яку въ Струсовѣ заведено вôдъ 20 лѣтъ. Єсли бы єѣ не було, то нинѣ и 1000 крейцарôвъ не мôгъ бы бувъ дати. Честь такому добродѣєви, котрый умѣвъ такъ вôдвдячитись Богу за Єго ласку. Нехай примѣръ єго заохотить другихъ, де того потреба. При тôй нагодѣ подаю до вѣдомости, що братство тверезости въ Струсовѣ числить нинѣ 1600 членôвъ. Парохія тая має 4 школы, 4 читальнѣ, 3 склепы христіяньскѝ, а минувшои пятницѣ отворено четвертый склепъ селяньскій въ Берналôвцѣ, прилученôмъ селѣ до Струсова.

— **Осторога.** Староство въ Залѣщикахъ розôслало сими днями до всѣхъ урядôвъ парохіяльныхъ такій циркуляръ: „Звѣстный зъ проворности въ устроюваню льотеріѣ и складокъ аґентъ Махъ, котрый за обманьство, якого допустивъ ся при збираню жертвъ, бувъ уже потяганый до одвѣчальности въ судово-карнôй дорозѣ, починає на ново навязувати зносины, особливо въ священичихъ кругахъ, и наклонює душпастирѣвъ основувати комітеты для будовы новыхъ костелôвъ, церковь, охоронокъ, а повыскавши безличною влѣчливостію пôдписы вплывовыхъ осôбъ, розвиває енерґічно акцію завязаныхъ комітетôвъ, експльоатуючи для власныхъ цѣлей розбудженє жертволюбіє суспôльности. Въ виду того остерѣгаю вп. урядъ парохіяльный передъ намовами того проворного експльоататора и передъ допусканємъ єго до подôбныхъ пôдприємствъ Ц. к. староста *Ляховичъ*".

— **Загадочна смерть** братôвъ Высоцкихъ у Львовѣ, о котрôй мы кôлька днѣвъ тому донесли, выяснила ся. Секція лѣкарска выкрыла характеристичне затруте чадомъ и всѣ тѝ змѣны, якѝ походять вôдъ такого затрутя. Алежь дивно, якъ они могли такъ смертельно загорѣти, коли пѣчь була незамкнена? Догадують ся, що то такъ було: Браты Высоцкѝ йдучи спати наклали богато вугля до печи и запалили. Небавомъ твердо заснули и не знали про се, що сильный вѣтеръ той ночи завертавъ дымъ черезъ коминъ и пѣчь до комнаты та не давъ добре вуглю розгорѣтись. Вôдъ того вѣтру дôсталось до комнаты тôлько чаду, що молодѝ браты мусѣли згинути. Бо якъ бы лише самъ дымъ входивъ до комнаты, то они були збудили ся — въ дымѣ годѣ вôддыхаты; а тымчасомъ въ комнату нагнало и чаду и той убивъ братôвъ. Лѣкарѣ описують выпадки, якъ люде померли неразъ вôдъ чаду назѣгь на поли. Чоловѣкъ спить при ватрѣ въ поли, а вѣтеръ наганяє єму ґазу того (чаду) до легкихъ и затрує єго. — По смерти Высоцкихъ въ печи горѣло дальше, пѣчь розôгрѣлась сама и розôгрѣла коминъ, и вже дымъ не йшовъ у комнату. Вкôнци въ печи выгорѣло добре, за цѣлу нôчь и день выстигло, и ажь тогды выважено дверѣ. Воздухъ знову прочистивъ ся черезъ продувъ у печи, такъ що чаду въ комнатѣ не застали. Отъ якъ смерть часомъ людей губить — и не встережешь ся!

— **Огнѣ.** У Зворѣ въ самбôрскôмъ повѣтѣ згорѣвъ дôмъ нотаря Каспарка и шопа, въ котрôй були тогды два конѣ, двѣ коровы, девять кôрцѣвъ пшеницѣ и декотрѝ знаряды господарскѝ Соломона Вільфа. Все те згорѣло. Шкоду обчислено на 1000 зр. Пôдозрѣну о пôдпалъ Хаю Вільфъ увязнено. — Въ Убиню, въ повѣтѣ каменецкôмъ, згорѣвъ дворъ Стан. Поляновского въ цѣлымъ уряджєнємъ. Шкода бôльша якъ 7.000 зр. Огонь взявъ ся зъ того, що въ коминѣ запалилась саджа и коминъ пукъ. — Въ Добрянахъ у стрыйскôмъ повѣтѣ, згорѣвъ дôмъ бар. Ромашкана, замешкалый жидомъ Горовіцомъ. Шкода 600 зр. Огонь выбухъ зъ неосторожности. — Въ Пятничанахъ въ стрыйскôмъ повѣтѣ згорѣли три стодолы зо збôжемъ, вартости 1.880 зр., власнôсть Гната и Михайла Буриновъ и Федя Данилишина. И ту повставъ огонь зъ неосторожности. — Въ Жупаню, въ Стрыйщинѣ погорѣвъ жидъ Гальпернъ. Шкода обезпечена выносить 3.410 зр. Причина огню незнана.

— **Панамскои славы** дочекає ся и Львôвъ. Якъ вже звѣстно арештовано въ Анґліи одного изъ найбôльшихъ дурисвѣтôвъ панамскихъ, Корнелія Герца, котрый каже, що єго родичѣ були вправдѣ нѣмецкого походженя, але вôнъ самъ єсть Французомъ. Отже W. Allg. Ztg. доносить, що Герцъ не єсть родомъ анѣ зъ Безансону въ Франціи анѣ зъ Франкфурту надъ Меномъ, лишь таки изъ столицѣ надъ Полтвою. Колибъ такъ пошукати добре у львôвскихъ метрикахъ — очевидно жидôвскихъ, бо Герцъ не єсть анѣ Французомъ анѣ Нѣмцемъ лишь: жидомъ — то ледви, чи то показалось бы неправдою.

— **Вовки.** Въ Качици на Буковинѣ дня 16 с. м. напали вовки на поли мѣсцевого боднаря Янкля Бера и розôрвали єго на дрôбнѝ куснѣ. — Въ Сольци въ ночи въ 15 с. м. впала громада вовкôвъ помѣжь хаты и наробила богато шкоды въ худобѣ. Розôрвали грехъ псôвъ ланцуховыхъ, котрыхъ пущено на вовкôвъ. — Въ Гумора также напастували вовки людей. Всюды вôдбудуть ся ловы на вовкôвъ.

— **Отроѣвъ ся** головками зъ сѣрникôвъ зъ незнанои причины Панько Ханасъ дня 9 с. м. м. въ Дубôвцяхъ въ тернопôльскôмъ повѣтѣ. Ханасъ бувъ господаремъ на ґрунтѣ.

— **Живцемъ згорѣли.** Въ Хинѣ въ мѣсцевости Каміль, провінція Шінъ-шінґъ, наложили розбôйники дань на найстаршого духовника, зрабували кôлька міліонôвъ таелѣвъ и пôдпалили домы, черезъ що 1.400 спалили ся живцемъ або подушили ся въ дымѣ.

Всячина.

— **Метеоръ.** Тому зъ тыждень упавъ метеоръ въ полудневôй Нѣмеччинѣ на площу у Фрайбурзѣ, де вôдбуваютъ ся маневры. Найбôльшій вôдломокъ метеоріту має 7 и пôвъ фунта ваги. Барва єго єсть зеленаво синя, блескъ металічный. Въ декотрыхъ мѣсцяхъ суть чорнѝ плямы, подôбнѝ до болота. Въ другôмъ вôдломѣ, великôмъ на 12 центиметрôвъ квадратовыхъ, находять ся кришталы, кварцъ и т. п.

Господарство, промыслъ и торговля

— **Календарь церковный и господарскій.** Рускѝ свята: дня 16 (26) с. м. Поклон. вер. св. Петра. 17 (29) Нед. о Митар. Антонія. — Латиньскѝ свята: дня 28 Кароля В. 29 Нед. 4. по 3. Кор. — Всхôдъ сонця: дня 27 с. м. о год. 7 мін. 40; захôдъ о 4 год. 47 мін.; дня 28 о 7 год. 39 мін.; захôдъ о 4 год. 49 мін. — Всхôдъ мѣсяця: дня 27 с. м. о 7 год. 46 мін.; захôдъ о 10 год. 17 мін.; дня 26 о 8 год. 56 мін.; зах. о 10 год. 31 мін.— Станъ воздуха за минувшѝ добы числячи вôдъ 12 год. въ полудне дня 21 до 12 год. въ полудне дня 23 с. м.: середна теплота була — 10·9° Ц., найвысша — 8.6° Ц. вчера с. м. по полуд.) найнизша — 14·4° Ц. въ ночи. Барометръ иде въ гору (760). Вѣтеръ буде полуднево-захôдный, слабый, теплота пôднесла ся до — 10° Ц., небо буде легко захмарене; снѣгу не буде, погода.

ТЕЛЕГРАМЫ.

Вѣдень 23 сѣчня. Вчера передъ полуднемъ приѣхала тутъ віртемберґска пара королевска; на дворци повитано єѣ торжественно. Оба монархи поцѣлували ся два разы, а Є. Вел. Цѣсарь поцѣлувавъ королеву въ руку. Король зробивъ въ полудне візиту всѣмъ Архікнязямъ. По полудни вôдбувъ ся обѣдъ у Архікп. Кароля Людвика, въ котрôмъ взяли участь Є. Вел. Цѣсарь, король и королева віртемберскѝ и прочѝ княжѝ родины. Вечеромъ вôдбувъ ся дворскій баль.

Константинополь 23 сѣчня. Вôрменьскій патріархъ Азаріянъ выѣзджає до Риму на ювилей папы и повезе вôдъ султана въ дарунку золоту табакирку богатъ высаджену брилянтами.

Ню-Йоркъ 23 сѣчня. На шляху зелѣзницѣ Клевлендъ-Чінчінаті наѣхавъ експресовый поѣздъ на поѣздъ товаровый, въ наслѣдокъ чого сей послѣдный запаливъ ся. Осьмеро людей згинуло на мѣсци, одинацять покалѣчило ся смертельно а 83 покалѣчило ся бôльше або менше тяжко.

Розкладъ поѣздôвъ зелѣзничихъ

(важный вôдъ 1 мая с. р.)

Вôдходять:	Курєръ		Особовый			Мѣш.
До Кракова	3·07	10·41	5·26	11·01	7·56	—
„ Пôдволочискъ зъ Пôдв.	3·10	—	10·02	10·52	—	—
(зъ голов. двор.)	2·58	—	9·41	10·26	—	—
„ Черновецъ	6·36	—	9·56	3·22	10·56	—
„ Стрыя	—	—	6·16	10·21	7·41	—
„ Белзця	—	—	9·51	—	—	—
„ Сокаля	—	—	—	—	—	7·36
„ Зымнои Воды	—	—	4·36	—	—	—

Приходять:	Курєръ		Особовый			Мѣш.
Зъ Кракова	6·01	2·50	9·01	6·46	9·32	—
„ Пôдволоч. на Пôдзам.	—	2·45	9·17	6·55	—	—
„ (на гол. двор).	—	2·57	9·40	7·21	—	—
„ Черновецъ	10·09	—	7·56	1.42	7·06	—
„ Стрыя	—	—	1·41	9·16	2·3[illegible]	—
„ Белзця	—	—	4·48	—	—	—
„ Сокаля	—	—	—	—	—	8·32

Часъ львôвскій; рôжниця вôдъ середно-европейского (зелѣзничого) о 35 мінутъ: на зелѣзницяхъ 12 год., у Львовѣ 12 и 35 мін. Цифры товстѝ и пôдчеркненѝ мінуты означають часъ нôчный вôдъ 6 год. вечеромъ до 5 год.ч 59 мін. рано.

За редакцію вôдповѣдає **Адамъ Креховецкій.**

Зъ друкарнѣ В. Лозиньского, пôдъ зарядомъ В. И. Вебера.